

دلاوران رزمنده خلق

یادی از رفیق قاری ابوبکر

هزاران شهید جان های شیرین خویش را
در راه منافع مردم قهرمانانه فدا کرده اند. بگذار
درفش آنها را برافرازیم و در راهی که با خون سرخ
آن ها گلگون شده است به پیش رویم.

استاد قاری ابوبکر در قریه چهلتن ولسوالی پغمان ولایت کابل متولد
گردیده است. مشارالیه یکی از شعله ای های مبارز، فعال و پیگیر جریان
دموکراتیک نوین (شعله جاوید) بود که بر ضد سیستم ملاک -
کمپرادوری، رژیم سلطنتی ظاهر شاه و جمهوری قلابی داود و رژیم مزدور
، جنایت کار و کثیف آدمکشان "خلق" و پرچمی ، مبارزه آشتی نا پذیر
نمود. در زمان رژیم سلطنتی و استبدادی ظاهر شاه زمانیکه رفیق ابو

بکر در لیسه خواجه مسافر به حیث استاد ایفای وظیفه مینمود، ده ها نفر از شاگردان آن لیسه را به جریان دموکراتیک نوین "شعله جاوید" جلب و جذب نمود. همچنان در افشاء باند جاسوس، وطن فروش و رویزیونیستی خلق و پرچم و باند اخوان و بادران بین المللی شان از هیچ نوع سعی و تلاش دریغ نورزید. رفیق قاری ابوبکر دارای اخلاق عالی پرولتری بوده، در رفاقت کمونیستی و مبارزات انقلابی نمونه و سرمشق دیگران بود. منافع جنبش انقلابی را بر منافع شخصی خویش ترجیح میداد و خانه اش همیشه محل تجمع رفقا و عناصر انقلابی بود. از دروغ گوئی، ریاکاری، خودنمایی و انقلابیگری خرده بورژوائی که مدروزاپورتونیست هاست، تنفر عمیق داشت. در وعده هایش صادق و در رفاقت رک و راست بود. منافع جمعی را بر منافع شخصی ترجیح میداد. بادرین و درد که بعد از کودتای ننگین هفت ثور رفیق قاری ابوبکر نیز مانند هزاران انقلابی دیگر دستگیر گردید و بعد از شکنجه های وحشیانه و فاشیستی توسط باند آدم کش و جنایت کار خلق و پرچم و بادران سوسیال امپریالیست شان اعدام گردید. رفیق ابوبکر از کنار مارت، اما داغ جنایت و وطن فروشی تا ابد بر دامن کثیف باندهای وطن فروش خلق و پرچم و بادران سوسیال امپریالیست شان باقی است. دفاع از دلاوران رزمنده خلق که در مبارزه بر ضد امپریالیزم، سوسیال امپریالیزم و نوکران بومی آنها، باندهای وطن فروش، جنایتکار و آدمکش خلق و پرچم و اخوان جانهای شیرین شان را از دست داده اند، بخاطر آنست که باید از دلاوری، فداکاری و شهامت آنها در مبارزه بیاموزیم و در راهی که با خون آنها گلگون شده است به پیش رویم. امروز بیش از هر زمان دیگر نیاز به این داریم که از رزمندگان و شهدای جنبش انقلابی دموکراتیک نوین "شعله جاوید" به قدردانی یاد نمائیم. چرا که عده از تسلیم طلبان فرومایه بر پاشنه های خون چکان امپریالیزم جنایت کار امریکا و قوای ناتو بوسه میزنند و از آنها صلح و دموکراسی طلب دارند. بهترین یادآوری از شهدای جنبش انقلابی آن است که باید آرمان والا و بزرگ آن هارا که همانا پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین و استقرار دولت دیکتاتوری دموکراتیک خلق میباشد،

برآورده سازیم و این کار در صورتی امکان پذیر است که جنبش انقلابی (مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی) افغانستان صفوف خویش را فشرده نموده با "وحدت مبارزه- وحدت" حزب انقلابی پرولتری را تشکیل داده و بابرپائی جنگ مقاومت ملی و مردمی و تکامل آن به جنگ انقلابی خلق کشور را از چنگال امپریالیزم جنایت کار امریکا، قوای ناتو و ایادی داخلی آنها نجات دهند.